

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถาม เป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม*

DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED-ON TWO SYSTEM THINKING WITH ANCHORING QUESTIONS APPROACH TO ENHANCE THE ABILITY OF CRITICAL READING

บุษบา บัวสมบุญ

Busaba Buasomboon

มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม ประเทศไทย

Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand

Corresponding author E-mail: buasomboon_b@su.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม 3) เพื่อขยายผลการวิจัยด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 24 คน และกลุ่มตัวอย่างขยายผลการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนการสอน แบบวัดความสามารถการอ่านวิจารณ์ แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายฯ มี 4 องค์ประกอบ และกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ (1) กระตุ้นด้วยคำถาม (2) ปูพื้นความคิด (3) ปักหมุดการไตร่ตรอง (4) ย้ำเตือนประสบการณ์ 2) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ 3) นักศึกษาที่ได้รับการขยายผลการศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอน, การคิดสองระบบ, คำถามเป้าหมาย, การอ่านวิจารณ์

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop an instructional model based on Two System Thinking with anchoring question approach to enhance the ability of critical reading 2) to compare critical reading ability of undergraduate students before, and after employing the

* Received 16 September 2023; Revised 26 October 2023; Accepted 28 October 2023

instruction model. 3) disseminate an instructional model based on Two System Thinking with anchoring question approach to enhance the ability of critical reading of undergraduate students. The samples of this research were 24 undergraduate students in the second year of Thai Language major, Faculty of Education, Silpakorn University. The expansion group of this research were 24 undergraduate students in the second year of Thai Language major, Faculty of Education, Chiang Mai University. The instruments consisted of an instructional model and handbook, units lesson plans, critical reading ability test, and opinion questionnaire. The quantitative data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent. The research results were as follows: 1) The Instruction model Based - on Two System Thinking with Anchoring Questions Approach to Enhance the Ability of Critical Reading consisted of 4 components. The teaching and learning process has 4 steps as follows: (1) prompted by questions (2) primed idea (3) pinned reflection (4) repeated experience 2) The undergraduate students received the result expanding who learned by using this developed instructional model had higher critical reading ability than before starting an experiment at 0.05 level of significance. The students' opinion towards the development of an instructional model after the experiment was at a high level. 3) The undergraduate students received the result expanding who learned by using this developed instructional model had higher critical reading ability than before starting an experiment at 0.05 level of significance. The students' opinion towards the development of an instructional model after the experiment was at a high level.

Keywords: Instructional Model, Two System Thinking, Anchoring Questions, Critical Reading

บทนำ

การอ่านเป็นกระบวนการรับสารผ่านตัวอักษรแล้วส่งสารไปสู่สมองทำให้เกิดการรับรู้และการคิด โดยเฉพาะการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดขั้นสูงในการแสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่า ดังที่ กุหลาบ มัลลิกะมาส และรื่นฤทัย สัจจพันธุ์ กล่าวทำนองเดียวกันว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวรรณกรรม พร้อมทั้งประเมินคุณค่าด้วยเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่มีอคติ (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2562; รื่นฤทัย สัจจพันธุ์, 2560)

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ให้นิยามการอ่านวิจารณ์ว่าเป็นการพิจารณาวรรณกรรมในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การจำแนกประเภท การตีความวรรณกรรม การวิเคราะห์โครงสร้างและลีลา การตัดสินคุณค่า โดยเปรียบเทียบกับงานวรรณกรรมอื่น การประเมินค่าว่าวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ มีผลกระทบต่อผู้อ่านเพียงใด และการกำหนดหลักทั่วไปว่าวรรณกรรมควรได้รับการประเมินค่าและทำความเข้าใจอย่างไร (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2561)

แม้ว่าการอ่านวิจารณ์จะเป็นสิ่งสำคัญ แต่จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสอนการวิจารณ์วรรณกรรมในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอนวรรณกรรมวิจารณ์และนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตที่เรียนในรายวิชา พบปัญหาที่มาจากผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือปัญหาจากผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านแล้ววิเคราะห์วิจารณ์ได้ คำตอบของผู้เรียนเมื่อให้อ่านเรื่องสั้นหรือนวนิยาย ผู้เรียนจะตอบตามความรู้สึกโดยไม่มีความรู้จากเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนบางส่วนให้ข้อมูลที่เป็นปัญหาของการอ่านวิจารณ์ว่าไม่

มีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่อ่าน รู้สึกว่าเสียเวลาอ่าน และยังเรื่องทีอ่านมีกลวิธีซับซ้อนก็ยิ่งจะหมดความสนใจที่ต้องอ่านซ้ำหลายครั้งกว่าจะเข้าใจ

ผู้วิจัยพบว่าธรรมชาติของการอ่านวิจารณ์เป็นไปทำนองเดียวกับแนวคิดการคิดสองระบบ ตามที่แดเนียล คาน์เนแมน (Daniel Kahneman) นักจิตวิทยา ได้เขียนเกี่ยวกับการคิดแนวคิดสองระบบ เรื่อง Thinking, Fast and Slow (Kahneman, D. , 2011) ที่มีเนื้อหากล่าวถึงการคิดสองระบบซึ่งเป็นส่วนกำกับการตัดสินใจและพฤติกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การคิดระบบที่หนึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ อคติ ชอบคิดเรื่องง่าย รู้สึกคุ้นเคย รู้สึกเป็นความจริง รู้สึกดี รู้สึกว่าไม่ต้องใช้ความพยายาม อารมณ์ดี ระบบที่หนึ่งจึงเน้นไปที่สัญชาตญาณของมนุษย์ในการอยู่รอดซึ่งต้องการความฉับไวในการตัดสินใจ แต่ระบบที่หนึ่งก็มีจุดอ่อนตรงที่ทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ง่ายเพราะความเร็วนั่นเอง ส่วนการคิดระบบที่สองจะเป็นระบบที่คิดอย่างมีเหตุผล คิดช้า ๆ แบบเพ่งพินิจ ใช้สมาธิในการทำอะไรสักอย่างทีซับซ้อนหรือยาก การคิดระบบที่สองจึงมักถูกการคิดระบบที่หนึ่งครอบงำได้ง่ายเพราะความรวดเร็วของระบบที่หนึ่ง ส่วนข้อดีของการคิดระบบที่สองคือทำให้คิดได้รอบคอบ ไตร่ตรอง ดังนั้นการคิดทั้งสองระบบจึงเป็นการคิดเพื่อเกื้อกูลกันและกัน ในประเทศไทยได้มีการนำความคิดสองระบบนี้ออกแบบการทดลองสร้างสมการที่จะใช้วิจัยเพื่อหาความไม่เท่าเทียมทางเพศในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการออกแบบกิจกรรมของ ผศ. ดร.ธานี ชัยวัฒน์ ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและการทดลอง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในกิจกรรม “ออกแบบเพื่อเท่าเทียม: ‘สะกิด’ กรอบคิดเรื่องเพศด้วยเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม”

จากสภาพปัญหาของนักศึกษาที่ไม่สามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรมได้ดีเท่าที่ควรเพราะขาดความอดทนในการพิจารณาใคร่ครวญ ไม่อ่านละเอียด ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบ ร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตวิชาภาษาไทยซึ่งจะไปปฏิบัติการสอนภาษาไทยในอนาคต จึงควรมีความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมอันจะยังประโยชน์ในการฝึกความรอบคอบในการอ่านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมาย
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมของนักศึกษาก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมาย

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

3. เพื่อขยายผลการวิจัยด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม ดังนี้

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมของนักศึกษาที่ได้รับการขยายผลการวิจัยก่อนใช้ ระหว่างใช้ และหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมาย

3.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้รับการขยายผลการวิจัยที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE Model ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้มีความเป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน (Kruse. K., 2009) และการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของดิคค์ แครเรย์ และแครเรย์ (Dick. W. et al, 2005) ร่วมกับการใช้รูปแบบการวิจัย Pre-Experimental Design โดยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One-Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Development: D&D) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน (Implementation: I) ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนและขยายผลการศึกษา รูปแบบการเรียนการสอน (Evaluation: E)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 ชั้นปีที่ 1-3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 78 คน ที่ลงทะเบียนวิชา 465 120 แนวทางการศึกษาวรรณคดี 465 328 การวิจารณ์วรรณกรรมไทย 465 448 สัมมนา งานเขียนร้อยแก้ว ซึ่งเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ศึกษาในภาควิชาการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการขยายผลการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในภาควิชาการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือการวิจัยแต่ละขั้นตอนรวมทั้งมีกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการวิจัยแต่ละขั้น ดังนี้

2.1 รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรม ผู้วิจัยร่างรูปแบบฯ จากการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า ทุกรายการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.28 รายการรายข้อค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง (M) 4.60-5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.00-0.55 แสดงว่ารูปแบบฯ สามารถนำไปใช้ได้จริงได้

2.2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามองค์ประกอบต่าง ๆ แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่าทุกรายการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.00 แสดงว่าคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ สามารถนำไปใช้ได้จริงได้

2.3 แผนการเรียนการสอน มีจำนวน 5 แผน ประกอบด้วยการอ่านวิจารณ์เรื่องสั้น 5 ประเภท ได้แก่ แนวสังคม แนวสัญลักษณ์ แนววิทยาศาสตร์สังคม แนวทดลอง และแนวสันนิษฐานมหัศจรรย์ จากนั้นตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่าทุกรายการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.28 รายการรายข้อค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง (M) 4.67 - 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.00 - 0.52 แสดงว่าแผนการเรียนการสอน สามารถนำไปใช้ได้จริง

2.4 แบบวัดความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม เป็นแบบวัดที่มีข้อคำถามเป็นแบบ อัตนัย 4 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Scoring) เป็น 5 ระดับ โดยประเมินจากการตีความสาร การ วิเคราะห์ลักษณะเด่นขององค์ประกอบ การประเมินแนวคิดและการประเมินกลวิธี จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ทุกข้อมีค่าความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.00 จากนั้นจึงวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมโดย คำนวณสูตร Conbach's Alpha ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นระดับยอมรับได้ เท่ากับ 0.933 (Nunnally, J.C. , 1978) และหาคุณภาพเกณฑ์การประเมินด้วยการนำเกณฑ์การประเมินความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมไปหา ความเชื่อมั่นโดยวิธี Inter Rater Reliability คือ การวัดซ้ำโดยผู้ตรวจคนละคน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วย วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Corelation) เท่ากับ 0.881 ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์สูง

2.5 แบบสอบถามความคิดเห็น เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นนำไปตรวจสอบ คุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ทุกรายการมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการ ที่ใช้วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.00 แสดงว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความสอดคล้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถ นำไปใช้ได้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 ชั่วโมง เริ่มจากการชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทของผู้เรียน และบทบาทของผู้สอนตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบฯ

3.2 ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมโดยใช้แบบวัดความสามารถ การอ่านวิจารณ์วรรณกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนการใช้รูปแบบ

3.3 ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.4 ประเมินความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม และความคิดเห็นของนักศึกษาหลังการใช้ รูปแบบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถการอ่านวิจารณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent และแบบสอบถามความคิดเห็นด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย ขั้นตอนการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นด้วยคำถาม (prompted by questions) ที่มาจาก รหัสวรรณกรรมไปสู่คำถาม ขั้นตอนที่ 2 ปลูกฝังความคิด (primed idea) ขั้นตอนที่ 3 ปักหมุดการไตร่ตรอง

(pinned reflection) และขั้นตอนที่ 4 ย้ำเตือนประสบการณ์ (repeated experience) ผลการตรวจสอบคุณภาพมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.28

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความสามารถ	t	df	p
ก่อนเรียน	24	20	8.38	1.13	พอใช้	85.31	23	.000
หลังเรียน	24	20	18.21	0.88	ดีมาก			

จากตารางพบว่า คะแนนหลังเรียนความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 18.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.88 อยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 8.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.13

นอกจากนี้ระหว่างเรียนพบว่าคะแนนแบบฝึกหัดรายบุคคลท้ายแผนการจัดการเรียนการสอน จากการอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวต่าง ๆ จำนวน 5 เรื่อง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมมีดังนี้ การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวสังคมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 17.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.96 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวสัญลักษณ์มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.92 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์สังคมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 17.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.83 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวทดลองมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.81 อยู่ในระดับดี และการอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวสังคมนิยมแนวพุทธธรรมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.99 อยู่ในระดับดี

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

ที่	รายการตรวจสอบ	M	SD	แปลผล
1.	กิจกรรมการสอนเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด	4.88	0.34	มากที่สุด
2.	กิจกรรมการสอนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกระบวนการทำงานกลุ่ม	4.63	0.65	มากที่สุด
3.	บรรยากาศการเรียนการสอนมีความผ่อนคลาย	4.50	0.66	มากที่สุด
4.	บรรยากาศการเรียนการสอนส่งเสริมการคิด	4.33	0.76	มาก
5.	สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมการอ่านวิจารณ์	4.46	0.72	มาก
6.	สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.38	0.77	มาก
7.	สื่อการเรียนการสอนตอบสนองความอยากรู้	4.46	0.72	มาก

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรม (ต่อ)

ที่	รายการตรวจสอบ	M	SD	แปลผล
8.	หลังจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม	4.29	0.69	มาก
9.	หลังจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านวรรณกรรม	4.29	0.75	มาก
10.	หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะนำไปใช้ในการอ่านวรรณกรรมต่อไป	4.25	0.74	มาก
รวม		4.42	0.69	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรมอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก (M เท่ากับ 4.42, SD เท่ากับ 0.69) และด้านที่ผู้เรียนให้ความเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือกิจกรรมการสอนเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด (M เท่ากับ 4.88, SD เท่ากับ 0.34) รองลงมาคือกิจกรรมการสอนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกระบวนการทำงานกลุ่ม (M เท่ากับ 4.63, SD เท่ากับ 0.65) ด้านที่ผู้เรียนให้ความเห็นด้วยในลำดับสุดท้าย คือหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะนำไปใช้ในการอ่านวรรณกรรมต่อไป (M เท่ากับ 4.25, SD เท่ากับ 0.74)

3. การขยายผลการวิจัย พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการขยายผลการวิจัยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรมก่อนเรียนกับหลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรมกลุ่มขยายผลการวิจัย

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความสามารถ	t	df	p
ก่อนเรียน	24	20	7.88	1.19	ปรับปรุง	61.00	23	.000
หลังเรียน	24	20	18.04	0.95	ดีมาก			

จากตารางที่ 3 พบว่าหลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบกลุ่มขยายผลการศึกษามีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 18.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.95 สูงกว่าก่อนเรียนที่ความสามารถอ่านวิจารณ์วรรณกรรมค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 7.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.19

ด้านการประเมินระหว่างเรียนพบว่า คะแนนแบบทดสอบรายบุคคลท้ายแผนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มขยายผลการวิจัย จำนวน 5 เรื่อง พบว่า ผลคะแนนสะท้อนความสามารถอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแต่ละแนวอยู่ในระดับดี ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยความสามารถอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวสังคมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 17.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.93 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวสัญลักษณ์มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.81 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์สังคมมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 17.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.23 อยู่ในระดับดี การอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นแนวทดลองมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.96 อยู่ในระดับดี และการอ่านวิจารณ์

เรื่องสั้นแนวสัจนิยมแนวมหิศจรรยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 16.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.93 อยู่ในระดับดี

3.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก (M เท่ากับ 4.31, SD เท่ากับ 0.68)

อภิปรายผล

1. ผู้วิจัยได้นำลักษณะการคิดสองระบบมาเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการเรียงลำดับขั้นตอนตั้งแต่ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนสำรวจตนเองถึงความรู้สึกและความสามารถในการอ่าน เพื่อรำลึกและตีความจากประสบการณ์การอ่าน จากนั้นผู้สอนให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการปูพื้นความคิด ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การอ่านเพิ่ม และได้ประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนด้วยกัน ทบทวนความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม และให้คำถามที่เป็นเป้าหมาย เพื่อให้ได้เกิดการคิดใคร่ครวญไตร่ตรองก่อน จึงพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านวิจารณ์เรื่องสั้นอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีขั้นตอนดังกล่าวดังที่ ทิศนา แคมมณี กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อเป็นการค้นพบปัญหาและความต้องการ (ทิศนา แคมมณี, 2552) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราภรณ์ ช้อยศิริ วิทยุ ที่พบว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาการอ่านในระดับต่าง ๆ เมื่อได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานความจำเป็นและปัญหาจะสามารถส่งเสริมความสามารถการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้ (ภัทราภรณ์ ช้อยศิริ, 2563)

2. ขั้นตอนการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญที่ส่งเสริมความสามารถด้านการคิดเพื่อการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม ดังปรากฏขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นด้วยคำถาม (prompted by questions) คือ การสำรวจความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ตามหลักการคิดสองระบบที่ให้ระบบหนึ่งเป็นฝ่ายอารมณ์ สร้างสรรค์ ระลึกได้ เชื่อมโยงประสบการณ์ ได้เริ่มทำงานตีความตามสัญชาตญาณในเบื้องต้น ซึ่งคำตอบที่ผู้อ่านให้กับตนเองในเบื้องต้นอาจไม่ได้มาจากการมุ่งตอบคำถามตามที่ควรเป็น อาจใช้อคติ หรือประสบการณ์ส่วนตัวในการตอบ จึงเป็นการสำรวจสิ่งที่รู้และไม่รู้เบื้องต้นด้วย และยังสัมพันธ์กับทฤษฎีวรรณกรรมของ โรลิ่งด์ บาร์ตส์ ที่ว่าการอ่านสัมพันธ์เชื่อมโยงรายละเอียดของสิ่งที่อ่านเข้ากับแบบแผนที่คุ้นเคย และตามประสบการณ์จากการได้ยินได้ฟังมาก่อน (นพพร ประชากุล, 2544) และขั้นตอนที่ 3 ปักหมุดการไตร่ตรอง (pinned reflection) คือ การใช้คำถามเป้าหมายให้ผู้เรียนต้องพยายามตอบตามจุดประสงค์ของคำถามไม่ใช่เป็นการตอบตามอคติที่ตนเองคิดโดยไม่สนใจเนื้อหาที่อ่าน คำถามเป้าหมายจะเป็นการกระตุ้นความคิดระบบที่สองให้ทำงานอย่างขุดคุ้ยการระลึกได้ การตั้งคำถามจึงนับว่ามีความสำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้พบว่าการสอนที่เป็นวิธีการตั้งคำถามส่งเสริมความสามารถการอ่านได้ เช่น งานวิจัยของ แสงนภา ใจเย็น ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิวิ เอ อาร์โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ากลวิธีการอ่านแบบร่วมมือส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามเพื่อทบทวนบทอ่านทำให้มีความกระตือรือร้นและฝึกการสังเกตการหาตำแหน่งของคำตอบส่งผลให้เข้าใจบทอ่านมากขึ้น (แสงนภา ใจเย็น, 2562)

นอกจากนี้การอ่านวิจารณ์วรรณกรรมยังเป็นการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์การวิจารณ์จากเรื่องที่ทำความเข้าใจและได้วิจารณ์กันในกลุ่มและในชั้นเรียน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้อ่านวิจารณ์วรรณกรรมเรื่องใหม่ที่มีแนวทางการคล้ายคลึงกับที่เรียนมาแล้ว แต่ครั้งนี้ให้ศึกษาด้วยตนเองและเขียนตอบเป็นรายบุคคล จึงถือเป็นการถ่ายโอนประสบการณ์มาสู่การอ่านวิจารณ์วรรณกรรมในแนวเดียวกันอีกครั้ง ขั้นตอนนี้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์ (Experiential Language Learning) ของ คอลบ์ (Kolb) ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรม และใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจ

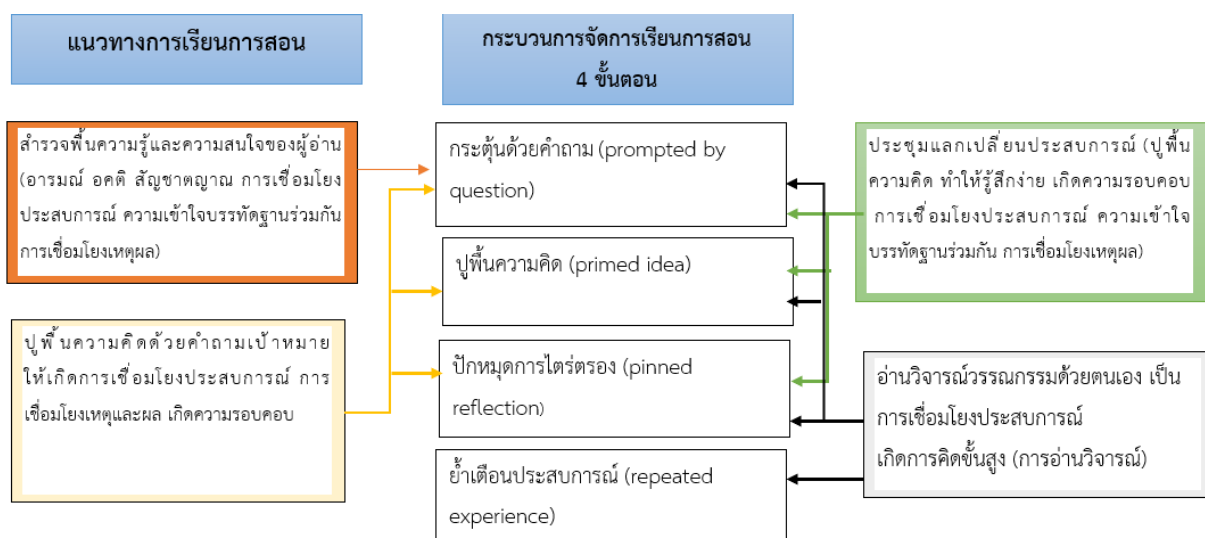

และสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Kolb, D. A., 1984) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สง่า วงศ์ไชย และประเสริฐ ตันติเสนาะ พบว่าการคิดสรรเรื่องสั้นและบทความที่มีเนื้อหาและใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเป็นสื่อเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน (สง่า วงศ์ไชย, 2560; ประเสริฐ ตันติเสนาะ, 2560)

3. ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความเห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก คือส่งเสริมกระบวนการคิดและการทำงาน กลุ่มทำให้ส่งเสริมการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม ซึ่งกิจกรรมส่งเสริมกระบวนการคิดมาจากการตั้งคำถามเป้าหมายทำให้ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิดหาคำตอบจึงส่งเสริมความสามารถการอ่าน สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนเน้นการมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกจึงส่งผลกับความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม ดังเช่นงานวิจัยของ ศักดิ์ดีดา เปลี่ยนเดชา ที่พบว่ากระบวนการทำงานกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง เกิดการวิพากษ์วิจารณ์จนได้คำตอบที่ดีที่สุด สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยเน้นการมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกจึงส่งผลกับความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม (ศักดิ์ดีดา เปลี่ยนเดชา, 2560)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยทำให้สามารถสังเคราะห์แนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับคำถามเป้าหมายออกมาเป็นขั้นตอนการเรียนการสอน 2pr-pr Model ซึ่งช่วยให้การอ่านวิจารณ์มีระบบการคิดแบบไตร่ตรองตั้งแต่ปัจจัยพื้นฐานความสนใจและประสบการณ์ส่วนเดิมของผู้อ่าน การใช้คำถามเป้าหมายที่มีความสำคัญสำหรับการวิจารณ์อย่างมีจุดเน้น การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนและนำไปสู่การวิจารณ์ด้วยตนเองอย่างรอบคอบจนพัฒนาเป็นความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมได้

ภาพที่ 1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบ ร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม

สรุปและข้อเสนอแนะ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมสามารถนำมาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนได้ โดยสรุปได้ว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1.กระตุ้นด้วยคำถาม 2. ปูพื้นฐานความคิด

3. ปักหมุดการไตร่ตรอง และ 4. ย้ำเตือนประสบการณ์ 2) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 3) นักศึกษาที่ได้รับการขยายผลการศึกษาก่อนการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการอ่านวิจารณ์วรรณกรรมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดสองระบบร่วมกับการตั้งคำถามเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านวิจารณ์วรรณกรรม สามารถปรับเปลี่ยนเนื้อหาของบทอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ หรือให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรื่องที่สนใจอ่าน และสามารถขยายผลการศึกษากับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในวงกว้าง 2) เรื่องสั้นแต่ละแนวมีกลวิธีแตกต่างกัน จึงควรเลือกเป็นสื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การสอนแต่ละครั้ง และการกำหนดเวลาเรียน สามารถยืดหยุ่นได้ตามความยากง่ายของเนื้อหาและระดับชั้นปี

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ให้ทุนอุดหนุนวิจัย ประจำปี พ.ศ. 2565

เอกสารอ้างอิง

- กุหลาบ มลลิกะมาส. (2562). วรรณคดีวิจารณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตินา แคมมณี. (2552). การคิด. ใน สารานุกรมวิชาชีวศรัศร เณิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมโภชสมณเณิมพระชนมพรรษ 80 พรรษา. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- นพพร ประชากุล. (2544). โรลันด์ บาร์ตส์ กับสัญศาสตร์วรรณกรรม. ใน มายาคติ สรรนิพนธ์จาก Mythologies ของ Roland Barthe แปลจากภาษาฝรั่งเศส โดย วรรณพิมล อังคศิริสรพ. โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ประสรวงศ์ ตันติเสนาะ. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทราภรณ์ ช้อยศิริ. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตโดยใช้ RUCES MODEL. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). วรรณกรรมปัจจุบัน. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศักดิ์ดา เปลี่ยนเดชา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สง่า วงศ์ไชย. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนที่เน้นภาษา วรรณกรรม และประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเขียนสรุปความของนักศึกษา

ระดับปริญญาบัณฑิต. ใน คู่มือนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสภา (แก้ไขเพิ่มเติม). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

แสงภา ใจเย็น. (2562). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิวิ เอ อาร์โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Dick. W. et al. (2005). The systematic design of instruction. (6th ed). Boston: Allyn and Bacon.

Kahneman, D. . (2011). Thinking, fast and slow. Farrar: Straus and Giroux.

Kolb, D. A. (1984). Experiential learning: Experience as the source of learning and development. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Kruse. K. (2009). Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model. Retrieved December 15, 2022, from <http://www.transformativedesigns.com/>

Nunnally, J.C. . (1978). Psychometric theory. (2nd Edition). New York: McGraw-Hill